

[Aage Fogh.]

valg, der har glemt at afskaffe sig selv? Det er muligt, der er andre forklaringer; hvis der er det, så håber jeg, jeg får dem — jeg vil ikke være ubehagelig. Men det kan ikke nægtes, at al den stund vi bruger den trafik, at vi nedsætter udvalg, der får faste månedlige lønninger, så er der rent menneskeligt en fare for, at et sådant udvalg ikke skal komme og melde sig og sige: nu må vi hellere ophæve det helt. De kan have en vis interesse i at fortsætte.

Jeg ved ikke, om det ligger sådan, men sådan kunne det ligge. Derfor vil jeg gerne gøre den principielle bemærkning, at jeg tror, vi i så stor udstrækning som muligt skal væk fra at give de af folketingsudvalgte faste lønninger. Jeg synes, det er meget sundere, at vi giver dem betaling for det antal udvalgsmøder, de deltager i. Hvis de ikke kommer til møde, får de heller ikke noget. Men at de får lønninger på 300 kr. om måneden, som jeg f. eks. fik, da jeg sad i det kongelige teaters tilsynsråd, det synes jeg er en utilfredsstillende ordning. Det er langt bedre, som det er i arbejdsnævnet, hvor jeg er medlem; dér får vi betaling for hvert møde, men der er ikke noget med fast betaling.

I forbindelse med omtalen af arbejdsnævnet vil jeg for resten gøre den bemærkning, at det er helt min opfattelse, at det voldsomme fald i arbejdsløsheden, som vi heldigvis har haft, ikke er fulgt af en tilsvarende rimelig nedgang i administrationsomkostninger på det område. Det er vel naturligt, at det er sådan. Vi har desværre heller ikke absolut sikkerhed for, at vi ikke får arbejdsløshed igen. Men det er en af de ting, vi bør være opmærksom på, og når jeg tænker på, hvad vi beskæftiger os med i arbejdsnævnet, hvilke sager vi får forelagt, er der for mig ikke nogen tvivl om, at her trænger vi til rationalisering.

De 61-62 arbejdsløhedskasser, vi har ud over landet, burde rationaliseres, og de burde reduceres til et ganske lille antal. Det er helt urimeligt fortsat at køre med det store antal kasser. Jeg er derfor glad ved at konstatere, at den højtærede arbejdsminister vistnok er i gang med det. Jeg håber, at han må nå et forstandigt resultat, der bliver til gavn for alle. Jeg er ikke på nogen måde ude efter den arbejdsløheds-

understøttelse, vi giver dem, der uden egen skyld er ledige; men det er min tanke, at vi ikke skal spille mere end nødvendigt på administration og omkostninger. Vi skal have de folk, der kan undværes, ud i arbejdet i erhvervslivet.

Så har jeg endelig et par ord at sige om dobbeltstillinger. Det ærede medlem hr. Thestrup var inde på det i går. Jeg kunne i og for sig ganske tilslutte mig, hvad det ærede medlem sagde. Jeg tror, det er en helt forkert personalepolitik, vi driver i den røde bygning med alle disse formiddagsstillinger. Herregud, det ene, det drejer sig om, er, at vi skal give tjenestemændene den løn, de fortjener. Den skal de have ovre i ministeriet, og så skal de passe deres arbejde dér fra morgen til aften.

Jeg ved ikke, hvor ofte jeg har været ude for, at når jeg ringer til et ministerium og spørger efter de herrer eller damer, så bliver der sagt: vedkommende kommer ikke før i eftermiddag, ring igen klokken 1. Hvad vil det sige? Formentlig at vedkommende arbejder et andet sted om formiddagen, og så står der vel skriveborde tomme derovre. Jeg spørger i denne forbindelse: hvad betyder det med hensyn til spild af kontorplads? Vi fik oplyst, at vi har måttet leje 93.000 m² kontorplads uden for den røde bygning. Hvor megen indflydelse har formiddagsstillingerne herpå?

Men hvad der interesserer mig meget, meget mere, er at få at vide, hvad det betyder med hensyn til spild i administrationen. Det er da klart; når man skal arbejde to steder samme dag, arbejder man ikke lige så effektivt, når man kommer på den anden arbejdsplads. Det er klart, at der er spild både ved at standse og ved at starte. Det er helt meningsløst efter mit skøn, at vi driver den trafik.

Så kan man sige: ja vel, men de unge mennesker, det først og fremmest drejer sig om, de skal lære i det private erhvervsliv. Det har jeg ikke noget imod, men så kunne man gøre det på den måde, at de fik 3-4 måneders orlov til det, i stedet for at de hver dag flytter fra den ene kontorstol til den anden. Det er spild af penge, og det er spild af tid. Det er en form, som tiden er løbet fra, og det spørgsmål burde vi finde en generel løsning på. Det har været rejst flere gange, men det er aldrig blevet løst.